

MYRRA VAR DEN TREDJE GAVEN
FRA VISMENNENE. MYRRA
BLE BLANT ANNET BRUKT TIL
Å SALVE DØDE FØR DE BLE
BEGRAVET, OG ER BLITT SETT
PÅ SOM ET TEGN PÅ JESU DØD.

RØKELSE VAR VISMENNENES ANDRE
GAVE. I TEMPELET I JERUSALEM SKULLE
DET BRENNES RØKELSE HVER MORGEN,
SOM ET OFFER TIL GUD. RØKELSEN ER
DERFOR BLITT FORSTÅTT SOM TEGN PÅ
JESU GUDDOMMELIGHET.

Diakonhjemmet

Diakonveien 14, 0370 Oslo
22 45 15 00
www.diaconhjemmet.no

ADVENTSMEDITASJONER

GULL VAR EN AV VISMENNENES GAVER TIL
JESUSBARNET. DET ER GJERNE BLITT TOLKET
SOM TEGN PÅ JESU KONGELIGHET.

Adventsmeditasjoner © Diakonhjemmet 2016

Prosjektansvarlig: Sindre Skeie

Prosjektkoordinator: Elisabeth Hove

Redaksjonskomite: Sindre Skeie, Aud Irene Svartvasmo
og Line Heiberg Ringen

Glasskunstner: Maud Gjeruldsen Bugge

Foto: Marte Garmann

Design og dtp: 2K/DENMARK

Trykk og bokbind: Scanprint, Horsens

For bestilling av flere hefter, kontakt Elisabeth Hove
tlf: 22451786 eller e-post: hove@diakonhjemmet.no

Bibelteksten er hentet fra Bibel 2011 © Bibelselskapet.
Gjengitt med tillatelse.

DET STORE I DET USLE

Tre vise menn tok ut på ei lang reise for å hylla barnet som var født. Dei hadde med seg gåver som høvde seg for ei slik storhending, ei hending som var varsla i deira grundige kunnskap om astronomi: Gull, røykelse og myrra. Lite elles i det ytre omkring dette barnet vitna om stordom.

Dei tre vise mennene let seg ikkje stogga av at dei ikkje fann det nyfødde barnet slik dei hadde venta. Dei kom for å hylla det vesle barnet som det var ein konge. Vismennene var overtydd om at storhendinga hadde funne stad i Jerusalem, men stjerna førde dei til ein stall – det var ikkje plass for barnet nokon annan stad. Dei var tru mot eigen kunnskap.

Det store som hadde hendt, var like stort, sjølv om rammene var annleis. Gåvene og omsorga deira for det vesle barnet, var den same. Det store var ikkledd det usle. Kristi fødsel, Gud som vart fødd inn i vår verd, var ikkje avhengig av ytre glamour. Det såg vismennene, og hylla barnet.

La oss i denne adventstida saman med kunstnaren Maud Gjeruldsen Bugge og glasblåsarar ved Hadeland Glasverk i undring over det vakre, følgja etter dei tre visemennene, heilt fram til stallen og krubba og opna opp for eit møte med det vesle barnet – det store i det usle.

Signa adventstid.

*Idar Magne Holme, forstandar og administrerande direktør,
Diakonhjemmet*

UTENFOR DEN FASTE LØYPA

Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem og spurte: «Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett stjernen hans gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.»

Hva får oss til å bryte opp, søke og lete etter nye sammenhenger? Det kan være ditt eget valg om en ønsket endring, eller at noe uforutsett skjer som endrer deg og din livssituasjon. De tre vise menn reiste ut fordi det var en håpsstjerne på himmelen. Et tegn om en ny konge. De reiste til kong Herodes sitt palass, for det måtte jo være der det nye barnet ville bli født. Vismennene lette der de tradisjonelt ville finne svar på sin søken.

Vi søker og leter slik vi vanligvis gjør for å finne svar. Våre handlingsalternativer blir ofte begrenset av vår egen horisont. Å reise ut i nye farvann er å starte på undringens og nysgjerrighetens vei, samtidig som det også kan være forbundet med usikkerhet og ensomhet. I reisen ligger muligheten for å finne noe som du ikke trodde var der, noe nytt. Det kan være håp i å bryte opp.

*Gudmund Johnsen Wisløff, sykehusdiakon,
Diakonhjemmet Sykehus*

ALENE?

Da kong Herodes hørte det vismennene fortalte, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham. Han kalte sammen alle overprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født.

Uroen griper tak i kroppen min. Uroen for det som ligger foran. Det har ikke et navn. Det er usynlig. Uten form og innhold. Jeg vet ikke hva det er – det ukjente. Fremtiden. Det skremmer meg. Er det noen der som vil ta makten over meg? Er det noen der som vil trykke meg ned? Er det noen der som vil ødelegge meg? Frykten sprer seg i kroppen. Jeg vil ikke. Jeg vil stoppe. Nå. Det strammer seg rundt meg. Jeg mister styrken. Tilbake er jeg skjør og liten. Kan jeg møte dette alene?

Men så er det noe der. Noe lite, som vokser i det små for hver dag. Hva om frykten er ubegrunnet. Uroen meningsløs. Hva om det som ligger foran ikke vil ta meg. Ikke vil ødelegge meg. Hva om det ikke er vondt. Hva om det som ligger foran er noen som ser meg og hører meg. Noen med sterke hender – som gjør godt. Noen som vil vaske beina mine. Og stille med det som er knust i meg. Hva om det som ligger foran er selve Håpet. Som skaper håp i meg. Et Håp som elsker meg.

*Marte Brennsæter, tredjeårs bachelorstudent i sykepleie,
VID Diakonhjemmet*

HISTORIEN OM TO KONGER

*«I Betlehem i Judea», svarte overprestene og de skriftlærde,
«for slik står det skrevet hos profeten:*

*Du Betlehem i Juda land
er slett ikke den ringeste av fyrstene i Juda.
For fra deg skal det komme en fyrste
som skal være hyrde for mitt folk Israel.»*

To konger. De var av samme slekt, med tusen års historie mellom seg. Begge ble født i Betlehem.

Den ene het David og ble salvet til konge fordi han hadde et rent og modig hjerte.

Om han klarte han å bevare sitt hjerte? Gjennom et langt liv som konge, med stadig større velstand og makt, militære seire, sikre grenser på alle kanter og en jevn strøm av fristelser?

Hvem av oss klarer egentlig det – å bevare hjertet gjennom alt?

Den andre kongen het Jesus og ble lagt i et spisetrau etter fødselen. Han var ennå en ung mann da han mistet livet på ydmykende vis, vanæret og forlatt av alle.

Men Jesus fortalte om et annerledes rike, et rike uten grenser, hvor makt, velstand og militære seire ikke betydde noe. Dette riket bar han i sitt eget hjerte, og det bevarte han gjennom alt.

To konger – den første fremgangsrik, den andre utstøtt, med et usynlig rike som nesten ingen trodde på. Men det er den siste kongen som fortsatt er nærværende, og det er hans hjerte som fremdeles banker for alt og alle, og særlig for de minste.

*Sindre Skeie, kommunikasjonssjef,
Diakonhjemmet stiftelse*

DE LOT SEG IKKE LURE

Da kalte Herodes vismennene til seg i all stillhet og spurte dem nøye ut om tiden da stjernen hadde vist seg. Så sendte han dem til Betlehem og sa: «Dra av sted og forhør dere nøye om barnet! Og når dere har funnet det, så meld fra til meg, for at også jeg kan komme og hylle det.»

Juleevangeliet er ikke bare en fortelling om englefryd og fred på jord. Juleevangeliet har tvert imot også elementer av spenning og konflikt, svik og bedrag. Den slu og onde kong Herodes driver sitt renkespill og prøver å trekke andre inn i spindelnettet. Forhør dere og meld så fra til meg, sier han, så også jeg kan komme og hylle barnet. Samtidig aner vi at han har andre hensikter. Matteusevangeliet forteller at den lille familien måtte rømme, og Jesus ble flyktning før han var mange dagene gammel.

Det store i dette verset om svik og bedrag er imidlertid at vismennene ikke lot seg forføre, verken av kongens makt og autoritet eller av hans glitter og kongestas. Verden lar seg ofte bedra, og historien viser at også vise menn har latt seg forlede. Men våre tre vise menn lot seg ikke lokke eller lure. De mistet ikke fokus eller retning. De fortsatte å følge stjernen som hadde vist vei gjennom ørkenen og fram til en enkel stall og krybbe.

Vår tid er hektisk, og vi bombarderes av informasjon og inntrykk. Det er mye som kjemper om plass og oppmerksomhet i livene våre. Desember måned har også blitt mye glitter og stas, men julen utfordrer oss på hva som er virkelig viktig. Da gjelder det å ha blikket godt festet på ledestjernen. Det er til stallen vi skal. Det er der julens mysterium finner sted. Gud ble menneske og kommer oss helt nær.

Ingunn Moser, rektor, VID vitenskapelige høyskole

EN PERFEKT JUL?

Da de hadde hørt kongens ord, dro vismennene av sted. Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var. Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede.

Nå er den hellige time.
Vi står i stjerneskin
og hører klokkene kime.
Nå ringes julen inn.
Englene synger høyt i kor,
synger om fred på vår jord
Verden var aldri helt forlatt.
En stjerne skinner i natt.

EVVIND SKEIE

Tonene fyller rommet og stemningen i huset endres. Et mangfoldig og hektisk hverdagsliv, preget av gleder og sorger, stopper opp noen få, men viktige minutter.

«Tar du imot?» Esken kommer frem i loftsluken. Den samme gamle esken hvert år, med julestjernen til stuevinduet. Silkepapiret som omslutter stjernen henger nesten ikke sammen. Julestjernen er litt skjev og noen steder er lysene blitt borte... Den har fast plass og kroken den skal henge på er en helårskrok.

Noen vil sikkert kunne mene at vi burde investere i ny stjerne, men det er dette som er julestjernen vår.

Den slitte julestjernen minner oss om at julen ikke handler om det perfekte. Den tenner håp om en høytid som bringer tid til samvær, nærhet og glede, med plass for alt det som er livet.

Lillanna Engzelius, avdelingssjef, interne tjenester, Diakonhjemmet Sykehus

WISE MENN?

Vismennene gikk inn i huset og fikk se barnet hos moren, Maria, og de falt på kne og hyllet ham. Så åpnet de skrinene sine og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra.

Ut i svarteste ørkenen, vet ikke hvor de skal, følger ei stjerne – som selvfølgelig går fra øst mot vest som alle stjerner gjør – bare fordi de har hørt en myte? Snubler seg inn til Herodes for å få hjelp når de stoppes av havet i vest; «stjernekompasset vårt er visst ikke helt presist...» Legger fra seg kostbarheter i en stall framfor en baby.

Vise menn – ja, særlig!

Men – så de noe mer enn oss vanlige? Visdom og klokskap særmerkes av at de ser lengre og dypere enn nær horisont og førsteinntrykk. Hva var det da de så, disse seere fra øst?

Uten GPS og nattkikkert, ledet av en sterk indre flamme, fant de fram til det arkimediske punkt; det sted hvorfra hele verden rokkes. Et barn, en «altumstøytar», kjærlighetens inkarnasjon.

Visheten hos de vise menn ligger i vissheten om kjærlighetens kraft, i tilbedelsen av menneskets gudlighet, i respekten for han som senere sa «elsk hverandre», «ta vare på hverandre», «bær hverandres byrder».

Visdommen faller på kne for kjærligheten, for helligheten, for uskylden.
Vise menn – ja, særlig!

*Einar Aadland, førsteamanuensis, fakultet for teologi, diakoni og ledelse,
VID vitenskapelige høyskole*

Maud Gjeruldsen Bugge, designsjef og kunstnerisk leder, Hadeland glassverk

Maud Gjeruldsen Bugge (1962) har hovedfag fra institutt for keramikk ved Statens Håndverks- og kunstindustriskole, og siden 1989 har hun arbeidet ved Hadeland Glassverk siden 1989, fra 1994 som designsjef og kunstnerisk leder. Hun har deltatt på en rekke utstillinger i inn- og utland, og er representert i flere samlinger, blant annet Kunstindustrimuseet og KODE. Hun har utført en lang rekke utsmykninger, blant annet i Bøler kirke (2011). For vinserien Brilliant ble hun tildelt Merket for God Design fra Norsk Designråd i 1996.

Hadeland Glassverk er et av Nordens eldste glassverk. Siden 1762 er det her blitt produsert munnblåst glass. Hver glassgjenstand er resultatet av et nært samarbeid mellom designere og glassblåsere.

Marte Garmann, fotograf

Marte Garmann (1976) har bakgrunn som fotograf, art director og redaktør. Jobber med markedsmateriell, film og foto for Nationaltheatret og The Thief Hotel. Marte har bygget opp store bildebanks for Entra Eiendom, Snøhetta, Oslo Havn og Statnett. Hun er daglig leder i IBY og driver eget forlag hvor hun gir ut kokebøker, og har illustrert over 15 bøker for ulike forlag. Hun har også bidratt til produksjon av to utstillinger: Snøhetta Works på Nasjonalmuseet og Arbeid pågår! på Norsk design- og arkitektursenter.

**ER DU PASIENT ELLER PÅRØRENDE VED DIAKONHJEMMET SYKEHUS
OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED?**

Prestetjenesten på Diakonhjemmet Sykehus er døgnbemannet
og nås via sykehusets hovedresepsjon, tlf: 22 45 15 00

Sykehusprestene er:

Aud Irene Svartvasmo, tlf: 22 45 48 32, e-post: aud.i.svartvasmo@diakonsyk.no

Jarl Bøhler, tlf: 22 45 15 19, e-post: jarl.bohler@diakonsyk.no

Kjersti Håland, tlf: 22 45 15 18, e-post: kjersti.haland@diakonsyk.no

Sykehusdiakon: Liv Berit Carlsen, tlf: 22 45 40 93, e-post: liv.berit.carlsen@diakonsyk.no

Ønsker du en samtalepartner fra et annet tros- eller livssynssamfunn
eller fra Human-Etisk forbund, kan prestetjenesten formidle kontakt med
«Samtalepartnere for tro og livssyn» ved Oslo universitetssykehus.

**ER DU BEBOER ELLER PÅRØRENDE VED SAGENEHJEMMET
OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED, KONTAKT PREST ELLER DIAKON
I SAGENE MENIGHET:**

Prest Knut Rygh, tlf: 23 62 93 03, e-post: kr425@kirken.no

Diakon Gunnel Johansson Rø, tlf: 23 62 92 98, e-post: ir775@kirken.no

**ER DU STUDENT ELLER ANSATT VED VID DIAKONHJEMMET
OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED?**

Studentprest i Oslo:

Line Heiberg Ringen, tlf: 22 45 19 15, e-post: line.heiberg.ringen@vid.no

Studentdiakon Elisabeth Nilsen Aas, tlf: 22 45 19 28, e-post: nilsenaas@vid.no

Studenter i Sandnes kan kontakte studentpresten i SIS:

Stefan Emmerhoff, tlf: 51 83 23 88 / 901 55 074, e-post: stefan.emmerhoff@uis.no